

KALSNAVAS AVĪZE

KALSNAVAS PAGASTA
PĀRVALDES IZDEVUMS

2016. gada marts – maijs

Nr. 2 (148)

levads

Marta un aprīļa mēneši šogad saistās ar augstu sabiedrisko aktivitāti un pilsonisko atbildību. Mūsu pagasta iedzīvotājiem bija iespēja tikties ar Madonas novada pašvaldības deputātiem, galvenokārt ar mūsu pašu pagasta cilvēkiem Modri Zomerovski, Agri Lungeviču un pagasta pārvaldnieku Arti Mūrmani, lai darītu zināmu aktuālāko novada dzīvē. Kalsnaviešiem aktuālas ir novada aktivitātes lauku ceļu kvalitātes uzlabošanā, to tuvākajā laikā var sagaidīt lauksaimnieciskie ražotāji, pamazām šopavasara iezīmējas tie ceļa posmi, kas tiks sakārtoti: uz Gulbiškām, ceļa posmi Cepļi – Robežnieki, Jāņukalns – Ozolkalns – Lāči, Rikšēni – Aizbari, Īvāni – Ites. Pagaidām ir atlikta tilta pār Vesetas upi remonta apstiprināšana, bet tas arī ir viens no aktuālākajiem uzņēmējdarbības vides un arī dabas vides jautājumiem.

Agri Lungevičs informēja par skolu tīkla pārkārtošanu – jautājums galvenokārt par vidējās izglītības iestāžu reformu Madonas novadā.

Pārmaiņas būs komunālās saimniecības darbībā. Perspektīvā paredzēti 4 komunālie uzņēmumi – „Madonas Siltums”

un „Madonas Ūdens”, „Madonas Namsaimnieks” pārņems attiecīgos pakalpojumus novados, bet uz Kalsnavas, Vestienas, Ļaudonas un Mārcienas komunālo uzņēmumu bāzes ir iecere veidot uzņēmumu, kas veic ceļu uzturēšanas un apsaimniekošanas darbus visam novadam. Bet tās vēl šobrīd ir ieceres, lai veiktu būtisku reorganizāciju tagadējos 10 mazajos uzņēmumos.

Par aktualitāti atnākošie uzskatīja nesaprotamo Kalsnavas pagasta komunālo pakalpojumu sniedzēja darba organizāciju un darbu kvalitāti gan māju apkārtnes kopšanā, gan labiekārtošanā, kas ir decentralizēta visā novadā. Kalsnavā ir iegādāta jauna traktortehnika, lai tiktu sakoptas lielākās pašvaldības teritorijas, bet mazāko teritoriju sakopšanai pakalpojums tiek iepirkts, sniega tīrīšanu Aiviekstē sniedz Bērzaunes komunālais uzņēmums. Aiviekstes pārstāvis Gaidis Vilciņš asi vērsās pret Aiviekstes bibliotēkas likvidēšanas sekām, iedzīvotāji izvēlas apmeklēt Pļaviņu bibliotēku. Arī kultūras dzīvē visā novadā vērojama centralizācija

turpinājums 2. lpp.

*Tā kā saule ābeļziedam
Esiet savam bērnam klāt,
Lai no jūsu mīlestības
Viņš var mūžu darināt!*
/K. Apškrūma/

Sveicam jaunos kalsnaviešus un viņu vecākus

Martinu Langenfeldu ar vecākiem
levu un Gintu Langenfeldiem
Laumu Ermansonu ar vecākiem
Baibu Mitri un Lauri Ermansonu
Adriānu Liepiņu ar vecākiem
Santu Rjabiņinu un Zigmundu Liepiņu

*Manī zied tādas puķes:
Kreses un kļiņģerītes
Un līst tikai tādi lieti
No kuriem nevajag bīties*

*Manī zied tādi ceļi:
Līču loču
Bet gaiši
Migla tur kamolos veļas
Un spēlējas skaisti*

*Manī zied tādi vēji:
Spirgti un pilni ar prieku
Un manā liktenī notiek viss
Kam ir jānotiek.*

/M. Laukmane/

Kalsnavas pagasta pārvalde sveic kalsnaviešus lielajās dzīves jubilejās!

75 gadus svin:

Jānis Lūsis 18.04.
Anna Voite 21.05.
Maiga Medvedeva 23.05.
Aina Medne 16.05.
Adonis Līventāls 07.06.
Velta Erdmane 15.06.

80 gadu jubileja svin:

Zigrīda Gregersone 05.04.
Silvija Lamberte 07.04.
Lauma Ušacka 16.04.
Rita Rudene 25.04.
Jānis Sudrabs 29.04.
Visvaldis Zimecs 05.06.

85 gadu jubileju svin:

Biruta Upīte 06.04.
Skaidrīte Garkalne 20.04.
Līvija Kolomegina 30.05.

90 gadu jubileju svin Gaida Vītola
13.05.

turpinājums no 1. lpp.

un Aiviekstē Ozolsalā nenotiek vairs tāda mēroga pasākumi kā agrāk, ja vispār notiek. Iedzīvotāji ir aicināti sniegt ieteikumus teritorijas plānojumam, jo tika izteikts iebildums pret to, ka Aiviekstē nav iespējams veikt apbūvi pēc esošajiem normatīviem. Tika izteikta neapmierinātība par teritoriju starp Draudzības un Kalna ielu, kas netiek pļauta un sakopta jau vismaz 8 gadu garumā, lai arī iedzīvotāji izteica sapratni, ka minētais zemes gabals ir privātpašums, tomēr no pagasta pārvaldes gaidot aktīvāku rīcību, lai ietekmētu konkrētos īpašniekus. Šobrīd situācija jau tiek risināta, tagad skats ir kā kailcirtē. Par vides sakoptību klātesošie norādīja uz vecās skolas ēkas stāvokli, kas izvērsās par graustu pašā centrā, kas regulāri tiek demolēts.

Kalsnavas pamatskolas direktore aktualizēja skolas mācību programmu licencēšanu bērniem ar īpašām vajadzībām. Kalsnavas pamatskola ir viena no retajām izglītības iestādēm novadā, kur jau vairāku gadu garumā skolēniem ar īpašām vajadzībām realizē 2 īpašas programmas, kurām licence līdz 2017. gadam. Tas ir uzdevums pašiem Kalsnavas skolas skolotājiem, lai nolemtu, kā viņi paši redz nākotnē savu darbu. Ir tapis pedagoga

iesniegums Izglītības pārvaldei un novada domei, gaidīsim notikumu attīstību.

Kalsnaviešiem nav pieņemama sociālās mājas iemītnieku attieksme – ēkā atrodas arī aptieka, tāpēc vietējiem un pagasta apmaklētājiem nereti nākas saskarties ar tur notiekošo. Visvairāk satrauc smēķēšana tuvu ieejas durvīm un šajā mājā dzīvojošo cilvēku demonstratīva smēķēšana vispār. Tāpēc rodas neatbildēts jautājums: „Cilvēki, kuri saņem dažādus sociālos pabalstus un atlaides, nopīpē mūsu nodokļu naudu!” Tika izteikts priekšlikums īres līgumā ietvert kādu regulējumu, ja jau var atļauties nopirkt cigaretes, tad var samaksāt arī īri. Iedzīvotāji ir aicināti ikdienā asi vērsties pret jaunajām māmiņām smēķētājām un ziņot par pārkāpumiem.

Kalsnavieši daudzkārt izteica pateicību novada pašvaldībai par paveikto Kalsnavas pagasta labā – pacēlāja uzstādīšanu Aiviekstes 26. mājā, paldies tika teikts par apgaismojumu Draudzības ielā, par izremontētām klasēm un brīvpusdienām visiem bērniem, apmaksātajiem ceļa izdevumiem uz interešu izglītības iestādēm Madonā, par atjaunoto kultūras namu, par līdzfinansējumiem dažādu projektu realizēšanā. Iedzīvotāji izteica

nesapratni, kāpēc pašvaldība apmaksā ceļu pamatizglītības iegūšanai novada teritorijā, jo tas rosina skolēnu aizplūšanu no mazajām skolām. Paldies, ka mums ir iespēja pašvaldību vēlēšanu starplaikos tikt ar saviem varas pārstāvjiem, un izskan arī kritika un ierosinājumi, tomēr jāatzīmē, ka kvalitatīva diskusija var veidoties regulāri tiekoties, nevis tikai akciju laikā. Lietas labā un risinājuma meklējumos iedzīvotājiem sava iniciatīva tomēr ir jānoformulē rakstiski un jautājumu izvirzīšanā ir jāmeklē saskares punkti visa pagasta interesēs. Viegli pamanāma ir aktivitāte Jaunkalsnavā un Aiviekstē, bet, cik daudz mēs zinām, kas notiek kurā vietā. Maz vai nemaz ir pārstāvētas Jāņukalna un Veckalsnavas iedzīvotāju intereses šajā diskusiju reizē. Ko tas liecina par mums? Nevēlēšanos pacelt sasāpējušu jautājumu, bezspēcības sajūtu vai, vēl jaunāk – vienaldzību? Tikai viela pārdomām, jo diskusija jau nav problēmu atrisinājums, tas ir tikai viens no veidiem saprast, kas būtu jādara turpmāk un kādas ir pagasta attīstības tendences un iespējas. Un atbilde jau ir paredzama – viss pa vecam, cik kurš ir aktīvs, tik arī saņems.

Iluta Puzāne

Kalsnavas pamatskolā noslēgušās līderu skolas nodarbības

Kalsnavas pamatskolā no februāra līdz martam norisinājās „Līderība skola”. Tas bija neliels, neformāls ieskats par līderi, viņa prasmēm, iemaņām un rakstura iezīmēm. Par spēju darīt lielas lietas sev un savai apkārtnē.

Ideja par šādu nodarbību veidošanu radās Kalsnavas pamatskolas direktorei Guntai Lapsai un BJIC „UP’s” darbiniekiem. Uzskatām, ka, lai kļūtu par pārliecinošu līderi, ir jāattīsta spēja komunicēt, ir jādod iespēja pilnveidoties un pierādīt sevi. Katrā bērņā, jauniešā ir kāda prasme, iemaņa, kas var būt noderīga mūsu sabiedrībai un pašam bērnam, pārkāpjot pāri savām robežām un parādot uz ko viņš ir spējīgs. Šīs nodarbības bija uz komunikāciju un savstarpēju dialogu balstītas sarunas, jo pie pareizās formulas katram ir jānonāk pašam. Dažādās nozarēs ir vajadzīgas dažādas prasmes un iemaņas. Katrs jauniešs izgāja cauri prasmju un iemaņu darba lapai, analizējot, kas jāattīsta un kādas iemaņas jau piemīt, lai kļūtu par pārliecinošu līderi.

Vidus posmā klases aicinājām uz spēli „Dažāda pieeja dabas resursiem”. Spēles ietvaros jauktās komandās bija jāizpilda dažādi uzdevumi, ar dažādiem resursiem. Jākomunicē, komandām savstarpēji jāmainās resursiem, jāmeklē rast kompro-

miss un jābūt komandai, tās bija iemaņas, kas nepieciešamas šajā spēlē. Kā pēcāk atzina paši dalībnieki, viņi spēles ietvaros kaut nedaudz attīstīja savas komunikāciju spējas un komandas darbu. Visgrūtākais bija taktiskā un loģiskā domāšana, pie kā jāstrādā.

Noslēguma posmā katru klasi sagatavoja savu „Kosmisko ideju” Kalsnavas

pamatskolas attīstībai. Katrai klasei tika doti virtuālie 50 eiro, ar kuriem viņiem bija jāuzlabo kāda lieta, vieta skolā. Šīs idejas tika prezentētas kompetentai žūrijai – Kalsnavas pamatskolas direktorei Guntai Lapsai, Direktores vietniecei saimnieciskajā jomā Lindai Ūdrei-Rizgai, Kalsnavas pagasta bibliotēkas vadītājai Ilutai Puzānei, Kalsnavas pagasta pārvaldes vadītājam Artim Mūrmanim. Katru klasi bija ieraudzījusi savu problēmu, kā, piemēram, bumbu iegāde skolai, hokeja vārtu tīklu iegāde, skolas foajē galvenās sienas pārkrāsošana un novusa galda iegāde, lai starpbrīžos būtu ko spēlēt. Konkursā uzvarēja novusa galda ideja, kura arī tiks realizēta.

Kā atzina žūrijas locekļi, ir ļoti apsveicami, ka jaunieši tik nopietni bija piegājuši uzdevumu izpildei. Idejas turpinot, nākošajā Līderu skoliņās ietvarā aicināsim bērnu domāt plašāk un iesniegt idejas Kalsnavas pagasta attīstībai.

Līderu skola ir noslēgusies, taču nekas nebeidzas, katrs pats ir savas laimes un ceļa gājējs. Tikai katram pašam ir sava veiksmes atslēga un panākumu formula.

Paldies Kalsnavas pamatskolas kolektīvam. Uz turpmāku sadarbību jau nākošajā mācību gadā, radot idejas pagasta mērogā.

Gatis Teilis,

BJIC „UP’s” jaunatnes lietu speciālists

Spirta rūpnīca Kalsnavā pret Valsti vai VID pret Spirta rūpnīcu?

Marta un aprīļa mēnesis Kalsnavā ievērojams ar īpašām Rūpnīcas ielas iedzīvotāju politiskajām aktivitātēm. Neatbildētais jautājums joprojām ir – kādas ir kura patiesās intereses un ieguvumi no rūpnīcas darbības apturēšanas. Viena lieta ir formālu iebildumu celšana pret spirta iekārtu darbību, spirta daudzuma uzskaites skaitītāju nomaiņu, vairākkārtēju iekārtu verificēšanu un teorētisko spirta nelegālo izvešanas ceļu meklēšanu veco un jauno rūpnīcas korpusu teritorijā. Otra lieta ir ilgā laika posmā noregulētas ražošanas uzņēmuma likvidēšana ar pamatojumu, ka VID uzskata par lielāku draudu Valstij rūpnīcas darbību, nekā bezdarbību. Tam visam droši vien ir tikpat pamatots neloģisks izskaidrojums, kā VID darbinieku vēlme iedziļināties spirta ražošanas tehnoloģijā.

Kā jau ierasts, kad veidojas revolucionāra situācija, pirmie, kas par to uztraucas ir strādnieki, tāpēc arī „Kalsnavas Avīze” bija klāt Spirta rūpnīcas organizētā piketa brīdī Jaunkalsnavā. Tāpat šeit bija arī „Stara” un Vidzemes televīzijas žurnālisti. Diemžēl cerēto pārraidi kalsnavieši nesaņēma. Hronoloģiski tam sekoja publikācija „Starā”, rūpnīcas direktora A. Aleksejeva intervija LTV7 ziņās, piketa pieteikums Rīgas Domē. Paralēli notika un joprojām notiek diskusija sociālajos tīklos par situācijas attīstību, par konstatētajiem pārkāpumiem, padarītajiem darbiem pārkāpumu likvidēšanā. Un visiem ir skaidrs, cik smaga ir birokrātijas mašīna.

Vairākkārt sociālo tīklu un sabiedrisko mediju publikācijās tiek pieminēti dažī uzvārdi – VID Nodokļu pārvaldes Pakalpojumu un tirdzniecības vietu pārbaužu daļas 1. nodaļas galvenais inspektors Inguss Kļaviņš un VID Akcīzes preču aprites daļas vadītāja Baiba Šmite-Roķe. Šos cilvēkus vaino nepopulāro lēmumu pieņemšanā

Pikets spirta rūpnīcā.

Vidzemes televīzija intervē spirta rūpnīcas darbiniekus.

un dažādās rūpnīcas pārstāvju prāt neloģiskās darbībās. Un tomēr jāpatur prātā, ka lēmēji par kādas nozares pacelšanu vai gremdēšanu jau nu noteikti nav tie, kuru uzvārdi parādās atklātībā. Neviens nav noslēpums, ka šāda tipa ražošanas uzņēmums aizskar daudzu intereses un tās nav rūpes par estētisku vidi, lai dažkārt ciematā nesmirdētu pēc kūtsmēsliem, tās ir rūpes par resursu un ietekmes pārdalīšanu,

kuru galvenos iniciatorus mēs pat nepazīstam. Tikai birokrātija, korupcija un šaura personīga ieinteresētība spēj novest pie likumiski pamatota, bet neloģiska galarezultāta un darbības attaisnojuma. Būtībā rūpnīcas turpmākais liktenis ir interešu sfēru un ietekmes pārdales nolemts, jo tikai šādā atmosfērā ik pa laikam kāda no kontrolējošām iestādēm var pabāzt ražošanas uzņēmumu vai tā īpašniekus (tagad tik daudzdzinātā ofšorā) „zem ūdens”, lai parādītu, kuram pieder vara un spēks.

Šobrīd jau ir noticis strādnieku pikets Rīgā, izskanējis garantijas solījums par licences atjaunošanu, bet jautājums jau nav par katru šādu atsevišķu gadījumu kādā nozarē, jautājums ir par sistēmu, ka resursu kļūst mazāk un ietekmes pārdales iespējas mūsu valstī kļūst arvien rafinētākas. Tās slēpjas aiz absurda maskas un politkorektuma, bet lielākie zaudētāji jebkurā gadījumā ir strādnieki un vietējie iedzīvotāji, labticīgie taisnīguma aizstāvji.

Iluta Puzāne

Madonas novada Kalsnavas pagasta pārvalde atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli pārdod pašvaldībai piederošo nekustamo īpašumu „Kuģenieki”, Kalsnavas pagasts, Madonas novads. Nekustamais īpašums sastāv no viena zemes gabala 1,2 ha platībā uz kura atrodas 1–stāva dzīvojamā māja 131,8 kv. m. platībā.

Izsole notiks 2016. gada 20. maijā plkst. 11.00 Kalsnavas pagasta pārvaldes administrācijas ēkā (3. stāvā), Pārupes ielā 2, Jaunkalsnavā, Kalsnavas pagastā, Madonas novadā.

Nekustamā īpašuma izsoles sāmkumcena – EUR 2210,00 (divi tūkstoši divi simti desmit euro). Nodrošinājuma

nauda – 10% no nekustamā īpašuma sāmkumcenas EUR 221,00 (divi simti divdesmit viens euro). Nodrošinājuma nauda jāiemaksā Kalsnavas pagasta pārvaldes, reģ. Nr.90000042272, “SEB banka” norēķinu kontā LV98UNLA0050007915936, vai „Swedbanka” norēķinu kontā LV35HABA0001402041571, norādot iemaksas mērķi „Nekustamā īpašuma „Kuģenieki”, Kalsnavas pag., Madonas nov. nodrošinājuma maksa”.

Izsolei reģistrēties pretendenti var Kalsnavas pagasta pārvaldē (3. stāvā), Pārupes ielā 2, Jaunkalsnavā, Kalsnavas pagastā, Madonas novadā, līdz 2016. gada 20. maija plkst. 10.00, pārvaldes darba laikā (pirmdien, trešdien, ceturtdien – plkst.

8.00 – 17.00, otrdien – plkst. 8.00 – 18.00, piektdien – plkst. 8.00 – 16.00).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Madonas novada pašvaldības mājaslapā: www.madona.lv, Kalsnavas pagasta mājaslapā www.kalsnava.lv, vai Kalsnavas pagasta pārvaldē Pārupes ielā 2, Jaunkalsnavā, Kalsnavas pagastā, Madonas novadā, pie sekretāres. Ar izsoles objektu var iepazīties, iepriekš piesakoties un saskaņojot laiku ar pagasta pārvaldes vadītāju Arti Mūrmani pa tālruni 20371517.

Persona, kurai ir pirkuma tiesības, jāpiesakās atbilstoši Publiskas personas mantas atsavināšanas likuma 4. panta ceturtajā daļā minētajam.

Arnolds Ziemelis, skolotājs un direktors – pats sev saimnieks

Neilgu, bet Kalsnavas skolas nozīmīgu laiku, vadības priekšgalā bija jaunais skolotājs Arnolds Ziemelis. Uz Kalsnavu viņš atnāca no Limbažu rajona Lodes pamatskolas, atsaucoties MPS „Kalsnava” vadītāja Antona Kažemaka idejai uz Kalsnavas skolas bāzes radīt plaša profila jauna tipa izglītības iestādi, iesaistot vietējos mežzinātniekus un pētniekus.

Konkursa rezultātā uzvarējis, jaunais direktors bija motivēts pēc iespējas ātrāk realizēt iecerēto. Viņš sāka strādāt 1989. gada sākumā, lai 1989./90. mācību gada sākumā Kalsnavas eksperimentālā Mežsaimniecības vidusskola jau varētu pilnvērtīgi darboties. Ministrijā tika skaņoti plāni, ar zinātniekiem – programmas. MPS nebija pieredzes šāda veida darbībā.

Skolas kvalitatīvās izmaiņas notika laikā, kas nebija pateicīgs tādiem uzdevumiem. Skola no pakļautības Profesionālās Izglītības ministrijai pārgāja Izglītības ministrijas pārziņā, tas nozīmēja gluži vai dramatisku budžeta samazinājumu. Bet skola uzsāka savu darbību, vecās skolas (kultūras nama) telpās tika izveidota viena mācību telpa, jaunajā (tagadējā Vespas ielas 10) mājā arī tika iekārtotas 2 mācību klases un kopmītnes telpas. Šīs telpas iekārtoja pilnīgi no jauna – mēbeles, mācību līdzekļi. Bija paredzētas prakses MPS laboratorijā. Tajā laikā tā bija viena no pirmajām tāda veida iniciatīvām Latvijā. A. Ziemelis atzīst, ka bija visi priekšnoteikumi, lai šis projekts iedzīvotos un tiktu veiksmīgi realizēts. Tomēr neviens neparedzēja pārmaiņu laikus, kas daudzas ambiciozi uzsāktas lietas piezīmēja. Viena lieta bija finansējums, bet A. Ziemelis uzsver, ka laikmetam bija raksturīga autoritāšu noliegšana un viņam, 30 gadīgam vadītājam, kaut gan ar direktora darba pieredzi, bet tomēr vēl jaunam speciālistam, bija grūti cīnīties ar šādu notikumu virzību. Tāpēc īss bija viņa direktora laiks, bet nenoliedzams spilgts, tas ir ieguvums un pieredze skolvadībā. Šajā laikā izveidojās ļoti veiksmīga sadarbība ar A. Kažemaku, A. Ziemelis atzīst, tik harizmātisku cilvēku viņš nav vairs sastapis. Tāpat ar cieņu viņš atceras arhitektu Juri Mori, zinātni doktoru Gunāru Igauni, skolotājus, ar kuriem kopā tika strādāts. Lielākoties skolotāju izglītība jāva viņiem strādāt arī vidusskolas klasēs. Ja nu kādam varbūt bija nepieciešami kādi kvalifikācijas uzlabojumi, tad tas arī tika darīts. Tomēr, kā šobrīd spriež bijušais direktors, skolas darbība bija atkarīga no tā, cik kolektīvs bija gatavs reālām un praktiskām pārmaiņām.

Viņš atzīst – kamēr ideja bija abstrakta, lielākā daļa bija par, bet līdz ar praktisko darbošanos sākās arī problēmas, jo laikam no malas likās, ka viss notiek „pats no sevis” un bez smaga darba. Sākās arī tautas politiskās aktivitātes laiks un skolotāji arī Kalsnavā morāli bija sabiedrības priekšgalā. Bija divas lielas lietas, kas norisinājās vienlaikus – pārmaiņas valstī un skolā, kaut kur pietrūka spēka. Arnolds Ziemelis bija arī aktīvs pārmaiņu virzībā – kopā ar fizikas skolotāju Jāni Detkovu devās uz Barikādēm reizē ar pārējiem kalsnaviešiem esot pie Ulbrokas radiotorna. Pēc tam individuāli būs arī pie MK ēkas. Tas, ar ko viņš labprāt dalās ar saviem šodienas skolēniem, ir stāsts, kā pie uguns-kura viņš lasīja Kalsnavas bērnu vēstules saviem tētiem, kuri devušies uz Barikādēm, nezinot, vai atgriezīsies mājās. Tas bijis ļoti emocionāls brīdis, kas arī reizē devis spēku vīriem pie uguns-kura, atzīst skolotājs.

Runājot par šodien, A. Ziemelis par galveno kavēkli jebkuras nozares attīstībai min mērķtiecības trūkumu. Par to viņš spriež profesionāli, jo ir strādājis Izglītības Ministrijas Izglītības politikas stratēģiskās plānošanas nodaļā, kas ļāvis palūkoties uz nozari no cita skatupunkta, pamanīt kopējo ainu un izdarīt secinājumus, kā vislabāk ir aktīvi darboties jomā, kas ir tik tuva. Viņš ir nodibinājis un vada Jaunrades skolu, kas teorijā darbojas Zinātņu Akadēmijas augstceltnē, bet ar praktisko nodarbību telpām Rīgas 28. vidusskolā. Pamatdarbs ir 28. vidusskolā – darbmācības skolotājs. Arnolds, lai arī filologs pēc izglītības, pēc aicinājuma

ir praktiķis. Jaunrades skola nodarbina pastāvīgi pedagogus, kas ar savām izglītības autorprogrammām un pašlaik brīvprātīgu darbu piesaista ap 100 bērnu un jauniešu. Bērni tiek ieinteresēti veidot koka auto modeļus RIPO AUTO, gatavot metāla skulptūras un netradicionālos braucamrīkus (ērmriteņus), āra treniņus, tās ir nodarbības ar tīri tehnisku ievirzi. Līdzsvaram un dažādībai uzsvars ir pieaugušo tālākizglītībai (valsts valodas apmācībai) un NVA programmām.

Ar saviem modeļiem – inerces koka auto bērni speciālā trasē demonstrē sasniegumus, tikko notika sacensības un dizaina konkurss viņa dzīves vietā Baldonē. Ar šo „šovū”, kas patiesībā ir daudzu dažādu teorētisko zināšanu pielietojums dzīvē, Arnolds Ziemelis ceļo pa visu Latviju un ieinteresē arvien vairāk skolu dažādos novados uzsākt līdzīgas aktivitātes. Kopā ar saviem audzēkņiem viņš piedalās tirdziņos, ir piedalījies arī Igaunijas AHHA centra Tartu aktivitātēs, popularizējies koka auto modeļus un kustību RIPO AUTO, tikko piedalījies BT1 izstādē Nature Expo 2016.

Arvien no jauna Arnolds Ziemelis cenšas analizēt, kāpēc tik smagnēji jau kopš valsts atjaunošanas pirmsākumiem iet ar izglītību un jebkuru citu nozari. Varbūt tāpēc, ka aiz idejiski noskaņotiem cilvēkiem piecēlās un pie varas tika viltu autoritātes un demagogi. Un sākumā taču, arī atceroties barikāžu laiku, A. Ziemelis saka – visiem bez izņēmuma bija pārliecība – mēs strādāsim sev un viss būs!

Bet realitāte atšķiras no iedomātā, tāpēc ar pateicību sirdī A. Ziemelis atceras savu vectēvu Krišjāni, RAF modelētāju, kas ir viņa etalons cilvēka attieksmei pret darbu. Viņš ir gandarīts, ka ar savu darbu var mācīt bērniem dzīvē nodevīgas lietas un veidot aktīvu attieksmi pret dzīvi un notikumiem. Arī viņa trīs pieaugušās meitas lielā mērā saistītas ar mākslām un pedagoģiju, bet jaunākā Arnita gan vēl ģimnāziste, bet jau aktīvi darbojas kopā ar vecākiem. Savu darbu Arnolds Ziemelis mīl, par to liecina gan viņa vadīto nodarbību apmeklētība un atsauksmes, gan arī nerimstošā aktualitāte – koka auto dizaina veidošanas pasākumi un sacensības RIPO AUTO. Lai skolotāju Arnoldu Ziemeli arvien iedvesmo daba un katra reize, kad skolēni atrod pielietojumu viņa sniegtajām zināšanām ne tikai skolā, bet arī praktiskās situācijās turpmākajā dzīvē!

Iluta Puzāne

BJIC „UP's”

Sācies pavasaris, mostas daba, mostas visa dzīvā radība, arī mūsu domas un darbi sāk mosties no ziemas tumšā laika. Aizvien vairāk sākam iet ārā, ieelpot svaigo pavasara gaisu, sajūst dabu sev apkārt. Tāpat kā līdz šim, arī BJIC „UP's” gluži kā sanošā bišu stropā ir bērnu čalas, trokšnis un neremdināmie smiekli.

Šajā laikā esam nodevušies savai radošajai attīstībai. BJIC „UP's” vismaz reizi mēnesī aicina uz radošām nodarbībām. Šajā mēnesī, gatavojoties mātes dienai, taisījām mīļus pārsteigumus savām māmiņām. Tāpat esam veidojuši sapņu ķērājus un dažādus citus bērniem saistošus un interesantus rokdarbus. Aktīvi ciemos uzņemam Kalsnavas pamatskolas sākumskolas skolēnus un skolotājus, organizējot viņiem radošās darbnīcas un tematiskus pasākumus.

Aprīlī pie mums uzņēmām Madonas BJIC darbiniekus, lai dalītos savā pieredzē. Kā atzina jaunatnes darbinieki Madonā, mēs patiesi varam būt pateicīgi par šādām telpām un iespējām, ko piedāvā BJIC „UP's”, jo ne visur tas ir dots.

Rūpējoties par Kalsnavas vidi, jau vairākus gadus piedalāmies un organizējam Lielās sakopšanas talkas. Šogad 23. aprīlī piedalījāmies Lielajā talkā, sakopjot Vesetas krastus. Lielākais ieguvums, piedaloties talkā, ir gandarījums un sajūta, ka kopā mēs varam, un varam patiešām daudz!

Priecājamies par „Optimistu” klubu, kas mūsu telpās izglītojas un apgūst veselīgas dzīvesveida pamatprincipus.

Vasara tuvojas, rūpēsimies par savu drošību un iesaistīsimies visās piedāvātajās aktivitātēs, lai koši un krāsaini mums kopā!

Tuvāko aktivitāšu informācija vēl sekos.

Gatis Teilis,

BJIC „UP's” jaunatnes lietu speciālists

„Kalsnavas jaunieši” iesaistās

22. aprīlī, Arhitektūras un dizaina centrā H2O6 Latvijas Jaunatnes padome (LJP) sadarbībā ar vairāk nekā 30 jauniešu nevalstiskajām organizācijām (NVO) aicināja jauniešus uz lielāko Latvijas jauniešu NVO festivālu „Jaunieši iesaistās”, kur visas dienas garumā ikvienam bija iespēja iesaistīties daudzveidīgās aktivitātēs. Jauniešu NVO festivāls „Jaunieši iesaistās” jau otro gadu pēc kārtas tiek organizēts ar mērķi veicināt savstarpējo pieredzes apmaiņu un sadarbību starp jauniešu organizācijām un organizācijām, kas strādā ar jauniešiem no visas Latvijas.

Arī mēs, biedrība „Kalsnavas jaunieši”, jau otro gadu piedalījāmies šajā festivālā, piedāvājot radošo darbnīcu – filca magnētu izgatavošanu. Pagājušajā gadā piedāvājām tauriņu darbnīcu, un liels prieks, ka daudzi mūs atcerējās un vēl lielāks prieks, ka daudzi ir saglabājuši mūsu tauriņus. Vislielākais paldies meitenēm – Laurai Maksimovičai, Santai Ružai un Līvai Kauliņai par čaklo darbošanos visas dienas garumā! Un, protams, paldies Gatiim Teilim un Elvijam Mežaelonam par atbalstu!

Biedrība „Kalsnavas jaunieši” nodarbina divus jauniešus bezarbniekus Nodarbinātības valsts aģentūras atbalsta pasākumā „Darbam nepieciešamo iemaņu attīstība nevalstiskajā sektorā”.

Ar lielu prieku varam paziņot, ka ir apstiprināti trīs biedrības „Kalsnavas jaunieši” iesniegtie Madonas novada pašvaldības finansēti projekti –

1) nevalstisko organizāciju projektu līdzfinansēšanas konkursā apstiprināts projekts „Aktīvs – tāpat laimīgs 2016”. Šis projekts tapis atsaucoties uz iedzīvotāju vēlmi pēc šādām aktivitātēm, pēc

pagājušā gada ļoti veiksmīga pasākumu kopuma projekta „Aktīvs – tāpat laimīgs” īstenošanas. Kā inovatīvu projekta ietvaros paredzēts piedāvāt iespēju sievietēm nodarboties ar sportu, piedāvājot līdzfinansētas ZUMBAS nodarbības Ivetas Dreimanis vadībā, fitnesa treniņu ar iedvesmojošo „Ghetto games” dalībnieci Viktoriju Kondrjatevu, jauniešiem tiks piedāvāta paraugnodarbība ar ielu vingrotājiem „Street Warriors”, kas apvienojuši akrobātiku kopā ar dejošanu, veidojot vērienīgu šovu. Kā arī atbalstīsim jau popularitāti ieguvušos sporta veidus – pludmales volejbolu, florbolu, sporta dienu un nakts orientēšanās sacensības.

2) Nometņu projektu konkursā – augsta sākumā tiks piedāvāta 5 dienu ilga radošā dienas nometne „Knaģis 2016” bērniem vecumā 7 – 10 gadiem, kuras ietvaros dalībnieki tiks iepazīstināti ar improvizācijas teātri pasniedzējas Ineses Zīles vadībā, dejas meistarklasi mācīs trenere Lana Vihrova, radošajās dienās dalībniekiem tiks dota iespēja apgleznot T-krekļus, radīt savus mūzikas instrumentus no dabas materiāliem un vēl daudz interesantas nodarbes.

3) Izglītības programmu projektu konkursā 2016 apstiprinātā projekta „Pasniedz roku!” ietvaros septembra, oktobra un novembra mēnešos vecākiem, kuriem ir bērni vecumā līdz 6 gadiem, tiks novadītas 10 nodarbības „Bērnu emocionālā audzināšana” sertificētas pasniedzējas Daces Dzīlnas vadībā.

Uz tikšanos kādā no mūsu aktivitātēm!

Linda Ūdre-Rizga

Dzīve kā dziesma

Ja slavenajai Parīzes dāmu dzīves mākslu grāmatai „Vienmēr šīka” ir kāds galvenās varones prototips, tad esmu droša, ka tā ir Vija Mičule. Atraktīva, dzirkstoša, smaidīga, cēla, laipna, taktiska, labvēlīga, aktīva, zinoša, tieša, kožeta, atklāta un tik nopietna, lai tomēr es (mēs visi) noticētu, ka dzīvē viss ir iespējams un sapņi var piepildīties arī kādā neparedzamā un netiešā veidā. Tāda viņa nāk man pretī kāda pavasara pirmā mēneša pēcpusdienā savas mājas lievenī.

Ilgāk kā cituviet Vijas Mičules dzīve saistīta ar Kalsnavas pusi. Taču dzimusi viņa Mērdzenē, 14 km no Kārsavas un 18 km no Ludzas, saulainā rudens dienā. Tās arī ir viņas pirmās bērnības atmiņas, ka negribas ilgāk dzīvot mammas klēpī tumsā, ir jātiek ārā saulē, siltumā. Tā, līdzīgi kā Rainim, saule ir viņas dzīves simbols. Tā apspīd zeltītos rudenīgos kokus, tā apspīd mammas punktoto kleitu ar kuplajām piedurknēm. Un viņas mamma, aizgājusi pēc pus spaiņa ūdens no pagalma akas, priekšautā atnes mājās meitenīti – savu pirmo meitiņu no māsu trijotnes. Vija piedzimst mežziņa Klētnieka ģimenē, spēlējās ar lellēm Ludzas ezera krastā, bauda ģimenes mīluma gaisotni, līdz pienāk kara gadi un ģimenei ar iedzīvi pajūgā jādodas uz Kuldīgi, tāds ir rīkojums. Bet tālāk par Cēsīm pēc divu nedēļu gājiena Klētnieki netiek. Ir pārdzīvoti uzlidojumi, pieredzēta bēgļu kolonnas iznīcināšana uzlidojumu laikā, ir tupēts grāvjos, mežos, zem ratiem, ir saglabāta dzīvība, citam nav nozīmes. Ceļš ģimeni atved uz Limbažiem, Pociema mežniecību, kur tētis turpina iemīloto darbu svešā vietā, tālu no sirdij tuvajiem strādīgajiem Latgales cilvēkiem. Vija turpina skolas gaitas Friča Bārdas pamatskolā, vēlāk Limbažu ģimnāzijā.

Klētnieku ģimenei garām nepaiet arī represiju vilnis. Mežziņa ģimene ar 14 ha valsts zemes tiek ieskaitīta kulakos, mājas ir jāatstāj 3 dienu laikā. Ar to, ko var paņemt ratos, Klētnieki dodas tālāk no Limbažiem, dziļi mežā – citu cilvēku pamestā mājā un iedzīvē ir jāpiedzīvo represijas savā Dzimtenē. Meži pilni partizāniem, vienās bailēs un aukstumā piecu cilvēku ģimene turas pretī liktenim – tētis cērt kokus, ģimenes meitenes dodas viņam palīgos no skolas brīvajos brīžos. Vija vairs nedrīkst mācīties ģimnāzijā, nākas skoloties Valmieras 11 varoņu vidusskolā. Taču nāk palīdzība no Jāņa Kronīša, kas ir tēta studiju biedrs, un rehabilitētais mežzinis turpina darba gaitas Alūksnes mežsaimniecībā.

Vija, jauniete no muzikālās ģimenes, apveltīta ar absolūto dzirdi jau pabeigusi Alūksnes vidusskolu un arī Limbažu mūzikas skolu, cer piepildīt savu lielo un vienīgo sapni – kļūt par augstas klases pianisti, koncertmeistari. Tiek nokārtoti iestājek sāmenī un

Skolotāju ansamblis. No kreisās puses B. Jokste, V. Mičule, D. Lūduma, Ē. Kalniņš, E. Dolgorukova, R. Skudra, Z. Ādama.

uzsāktas mācības, bet pirmā semestra beigās Konservatorijas rektors, iesaucis studenti savā kabinetā, pasaka, ka Vijai jāmeklē cita mācību iestāde. Represijas slēptā veidā turpinās, pārvilkdamas svītru mūziķes karjerai. Vija atgriežas Alūksnē, tur viņas vidusskolas diploms der kasieres darbam Alūksnes mežsaimniecības kantorī. Viņa mēģina stāties Cēsu Skolotāju institūtā Vēstures fakultātē, bet ilga smaga slimošana un arī ziņas par ģimenes „varai nelojālo” statusu liedz mācīties izvēlētajā fakultātē, tiek piedāvāta matemātikas fakultāte. Ar to, pēc Vijas vārdiem, viņa bijusi uz „jūs”. Bet dzīve tāpēc neapstājas, tā tikai uzplaukst – Alūksnē ir satikts stalts mežsaimniecības praktikants Jāzeps Mičulis, tiek nodibināta ģimene. Ir pienācis 1957. gads, kad Jāzepam piedāvāts Alūksnes MRS direktora amats, bet sirds aicina strādāt dabā, nevis kabinetā. Un atkal talkā nāk Jānis Kronītis, kas iesaka jaunajam speciālistam aplūkot Kalsnavas pusi – 1957. gada martā pa dubļaino ceļu Teteros ieripo divas smagās mašīnas. Viņi ir četratā – Vijas mamma, Vija, Jāzeps un Agris. Tētis uz mūžu jau palicis Alūksnē. (Vija stāstot noglāsta fotogrāfiju, kurā redzams tēvs: „Tā ir uzņemta trīs dienas pirms viņa aiziešanas...”)

Sākas dzīve svešā pusē, pamazām iepazīstot cilvēkus. Galvenais ir mājas solis un dēla auklēšana, līdz pie durvīm piekļauvē kāds vīrietis un jautā, vai skolotā jaunā kundze gribētu uz laiku aizvietot ciema sekretāri Veltu Rudzīti. Sākas darbs ciema padomē priekšnieka Grotāna vadībā vienā mazā istabiņā, pie liela zaļa biezu papīru aplāta galda, kur ikdienā pieņem iedzīvotājus. Bet ir arī svētki. Par skaistāko notikumu šajā darba dzīves posmā Vija atceras 1957. gada Vecgada vakaru, kad reģistrēta Jokstu ģimenes laulība.

„Man bija balts austeris linu galdauts, lai nosegtu priekšnieka galda galā tintes traukus. Ar kultūras nama vadītāju Māriti Balo di aizstūmām galdus no loga, lai laulājamajiem būtu, kur pāties pa tumši zaļo grīdsegu, aizsedzām logus ar biežajiem aizkariem, lai būtu mājīgāk un svinīgāk, jo ikdienā jau aiz-

karu nebija. Viss tika atnests no savām mājām. Uz galda stāvēja maza eglīte un trīszaru svečturis. Bija sarunāti muzikanti – Liepiņš Jānis ar akordeonu un Gaiziņš ar bungām, tika noteikts, ka jāspēlē maršs, kad jaunie nāks iekšā un ies ārā. Un jaunie nāca iekšā, atbraukuši ar mašīnu, plati ieples-tām acīm, jo neviens jau nebija pastāstījis, ka nebūs kā citkārt pierasts – jāsēž pie galda un jāparakstās apliecībā. Jaunā sekretāre izdomāja, ka pārim jānostājas pretī runātājam pie galda, (kas slikti pārdzīvoja pārvietošanu, tāpēc balstījās uz trim kājām un ķieģeļa) ka kultūras nama direktore runās dzeju, ka jaunie mīšies gredzeni, bučosies un saņems

laulību apliecību. Vija to visu apzīmogoja. Un saņēma diezgan nīgru piezīmi no priekšnieka: „Atkal tu te esi visu pārtaisījusi!” Manai sarunas biedrenei mirdz acis, it kā viņa šobrīd atkal būtu ciema sekretāre, radoša, sirsnīga, gatava īstenot kaut ko nebijušu. Kas to zina, varbūt no šīs pašas reizes sākās svinīgās ceremonijas Kalsnavas ciema padomē un vēl līdz pat nesenam laikam turpinājās Kalsnavas pagasta padomes tradīciju zālē?

1958. gada februārī ciemā darbs beidzas, bet 28. maijā Kalsnavas skolas darbvedes amats atrod darītāju – Vijas pārziņā ir tarifkacija, algu vešana no Pļaviņām un Jēkabpils. Sākusi strādāt direktora Vaivoda vadībā, Vija turpina darbu arī pie direktores Igaunes. Viņa ir tā, kura mudina jauno kalsnavieti studijām. Pēc pirmā, ne īpaši veiksmīgā mēģinājuma („mīļā” matemātika) Vija iestājas Liepājas pedagoģiskajā institūtā 1. – 4. klašu pedagogu fakultātē un pēc 6 gadiem beidza institūtu. Un matemātiskā domāšana caurvij visu turpmāko skolotājas dzīvi. Tie ir izplānoti klašu pasākumi – vecāku sapulces, māmiņu pēcpusdienas un Vijas jaunievedums – Tēvu pēcpusdiena, kad audzināmās klases tēvi nāca pie bērniem un stāstīja gan par savu darbu, gan aizraušanos, gan attieksmi pret dzīvi. Tas bieži izsauca nesapratni sabiedrībā, bet skolotāja jūta, ka viņas bērni, viņas „bosiki un mīluliši” var daudz ko ņemt no saviem tēviem, kā viņa savulaik no sava tēva saņēma mīlestību, savu talantu atzišanu un spodrināšanu. Šobrīd nerodas jautājumi par tēvu īpašo lomu bērna dzīvē, Vijas darba gadu sākumos gan tas bija apspriešanas vērts. Savu pasākumu scenārijus, atzinās viņa iešuva mazās grāmatiņās, kas kalpoja par pašas darba atskaiti un metodisko materiālu. Ar lepnumu skolotāja atceras savu audzināmo klašu ekskursijas, kurās piedalījās visas ģimenes ar brāļiem un māsām. Viņas klase pat braukusi ar diviem autobusiem – tik liels bijis braucēju pulks. Ar vienādu mīlumu skolotāja runā par saviem bērniem, skolēniem, saviem pašdarbniekiem, savām lomām, koncertiem, sarīkojumiem. Ar Ēvalda Kalniņa atbalstu tika realizēts Vijas jaunie-

vedums – Jaunības svētki, bērniem jauniešu kārtā ieejot. Dzīve visu laiku grozās ap skolu, sabiedrisko darbu, pašdarbību. „Ir skriets tā, ka kājas pie zeme nemetas.” Atzīst skolotāja. „Bet, ja varētu mainīt, visdrīzāk darītu tāpat! Savas 70. jubilejas reizē atvainojos saviem dēliem, ka viņiem bieži nebija mammas, kas sagaida ar vakariņām, no tālām skolām gaida un palīdz sarūpēt līdzņemamo veļas kārtu, viss bija jādara pašiem. Uz to Agris un Ivars teica: „Savādāk jau tu nebūtu mūsu mammīte!” Es nāku no ģimenes, kurā bija pārpārēm mīlestības, mēs, bērni, to saņēmām un tikām mācīti to sniegt. Man palaimējās satikt vīrieti savā dzīvē, kam bija līdzīgas vērtības un mūsu dēli auga mīļumā un labestībā. Ar gandarījumu es skatos uz viņu ģimenēm, uz mazbērnu ģimenēm un mazmazbērnu dzīvi. Tā saulīte, kas iemirdzējās Mērdzenē, man piedzimstot, tagad mirdz arī viņu dzīvēs.”

Jā, lielais sapnis par koncertmeistares karjeru dzīvē nepiepildījās ideālā veidā: „Vienmēr vēl domāju, vai es būtu bijusi tik talantīga un varoša, lai izsistos uz augšu? Vai būtu gribējusi pamest laukus? Es tomēr esmu lauku meitene, skaists skaits mani aizrauj vairāk par iespēju iepirkties lepnā veikalā. Savu laiku esmu stāvējusi, ar muguru piespiedusies Ramulēnu kalna lielajam ozolam, un lūgusi spēku steidzīgajai dzīvei. Esmu priecājusies kopā ar vīru par bagātīgo riekstu ražu Jāņukalna puses mežos. Skaistā un dabas mīlestība man no tēva.” Bet kā skolotājai Vijai Mičulei mākslas mīlestība un muzikalitāte iekrāso visus viņas darbus un pienākumus. Audzināmo klašu dziesmotie pasākumi, bērnodārzu muzikālais skanējums, skolotāju ansambļi (tautā saukta „Sarkanās magones”), slavenais kokļu trio, ZAET jauktais ansamblis, vokālais ansamblis, Aiviekstes estrādes grupa, Kalsnavas vīru Retro ansamblis, māsas Klētnieces, laulību, kristību, arī bērnu rituāla vadīšana, tautas skaitītājas pienākumi, ciema deputātes statuss. Tik piepildīta ir skolotājas ikdiena darba gados, bet jāpaspēj viss un vēl vairāk. 70. gadu sākumā Kalsnavā Madonas rajona ciemu sacensību garā top filma par Kalsnavas izaugsmi, ko tik labprāt skatāties vēl šodien. Arī šeit Vijas Mičules teksts un balss. „Divas nedēļas līdz 1-iem, 2-iem nakts rakstījām, ieskaņojām, klausījāmies, dzēsām. Mana balss tika izvēlēta teksta ierakstam, es pati sevi tur nepazīnu. Bet izdarījām, un ar to arī pacēlāmies uz citu fona. Tās laikam arī bija beidzamās tādas socsacensības.” (Tiek pateikts mierīgi, bet nojaušu, ka tādu nakšu viņas dzīvē ir bijis krietni daudz, jo vienmēr ir bijis tā, ka darāmā vairāk kā laika.)

Maz kalsnaveši, kuri nav saistīti ar Viju Mičuli – bērnus, mazbērnus mācījusi, vecākus, vecvecākus, radus un kaimiņus kādam pēdējo godu gaitā vadījusi. Pat nevar apjaust, kur jauna sieviete smēlās spēku, lai mierinātu palicējus. Šo savu amatu skolotāja apņēmas 1972. gadā, kad pirmo reizi pašai nācās izvadīt Veckalsnavas pienotavas direktoru Krūmiņu. Kalsnavas skolotāji Leokādija Medne un Aivars Krūze jau bija zināmi izvadītāji. Tad arī Vija lūdza padomu savai kolēģei un lūdza Dievu, lai viss izdotos godam: „Tajos gados Madonas izvadītāju birojs rīkoja kur-

sus un skoloja mūs, kā veikt šo svarīgo darbu, pēc būtības mācītāju darbu – godam pavadīt un pienācīgi mierināt cilvēkus. Braucām uz semināriem, tika doti bērnu runas pamati, pašiem vajadzēja izveidot scenāriju. Ar gadiem man pašai izveidojās sava noteikta maniere, pati sevi korigēju, jo sapratu, ka pavadītājus ne mājās, ne kapos nedrīkst ne saldēt, ne ļaut saulē noģībt. Sākumā manas runas bija vairāk smeldzīgas, tas tika panākts gan ar dzejas, gan mūzikas palīdzību. Vēlākos gados kļuva kodolīgāka, gribēju, lai cilvēki vairāk domā līdzī tam, kas notiek, lai saprot, ka dzīve turpinās. Bija brīži, kad sapratu, ka pašai ir ko teikt un runā izmantoju savas dzejas rindas. Man pašai nebija ne dzimšanas dienu, ne vārda dienu, jo es cilvēkam nevarēju atteikt, nevarēju pateikt, ka man būs ciemiņi. Tomēr sirdī vienmēr novērtēju vienkāršo mūsu pagasta iedzīvotāju uzmanību, kuri mani aizveda un atveda no godiem mājās, pateicās par manu darbu ar ziediem. Pēc šādiem pienākumiem, man nevajadzēja neko, ne televīziju, ne vakariņu, ne avižu, ne radio, tikai iesēsties klubkrēslā un piecpadsmit minūtes ļauties mieram, klusumam un dzīvesbiedra gādībai. Pēc tam es varēju atkal runāt un dalīties piedzīvotajā.” Jautāta, kā izdevās turēties, kad apkārtējo dvēseles un dzīves brūk unirst, viņa saka: „Vispirms es pamatīgi izraudājos jau pirms tam. Un tad ir stop! Un tad ir viss! Tad es vairs neraudu!” Izņemot to vienu reizi, kad tika pavadīts mazs puisītis zilā adītā jaciņā. Izņemot šo vienu reizi, kad vecāki un vecvecāki un visi, kas bija kapos, piecas minūtes tikai raud. Tik sūrs ir šis amats. Bet ir arī pateicības piesātināti mirklī, kad esi palīdzējis cilvēkam saņemties, pārvarēt dvēseles sāpes. Ir gandarījuma mirklī, kad esi pārvarējis pats savu nespēku un bijis vienīgais, pie kā var vērsties un kurš neatsaka. Ir atrasti vārdi sērojošai atraitnei, kura nevar saņemties iziet no istabas bērnu dienā. Ir piedzīvots un pārdzīvots, ka putni ar savu dziesmu pavada aizgājēju. Ir bijis tik daudz spēka, lai beidzamajā ziedu klēpī izelpotu savas personīgās sāpes. Ir bijis daudz, tā, kam ļauts izskanēt, bet vēl vairāk tā, kas tiek paturēts pie sevis. Jo Vija par sevi saka: „Ikdienā neesmu pārāk smaidīga, dažreiz ļaudis domā, ka lepnā. Esmu vairāk sevi vērstā, bet ļoti vienkārša un atsaucīga.”

Bet dzīvē skumjais stāv klāt jautrībai un dzīvespriekam, gaišais – tumšajam, neglītais – skaistajam.

„Par to, kā ir gājis bērēs, dažreiz liekas, varētu grāmatu uzrakstīt! Ir bijušas kādas trīs bēres, kad nezinu, kā esmu izturējusi. Ir nācies piedzīvot mirkli, kad trīs pēdējās smilšu sauļas jau uzmestas un kapu klusumā sāk skanēt melodija „Pīrādziņ, nāc ārā, nāc ārā, nāc ārā! ...bumbu spēlēt, kvasu padzerties.” Izrādās, zārku piekārtot, kādam no nesējiem izslīdējis telefons. Un pašā dramatiskākajā mirklī šī dziesma kā eksplozija cilvēku apziņā, kad nesaproti, kur likt sēru brīdim nepiemērotās emocijas – homēriskus smiekļus.”

Kad norimuši mūsu pašu smiekli, skolotāja turpina: „No Veckalsnavas kapliņas tiek izvadīta sirma māmuliņa. Viss notiek godam, līdz sāku skatīties, kur palikuši nesēji, bet tie

jau paši nesami, un krusta nesējs vēl pilnāks par nesējiem. Piegāju pie katra, sapurināju un teicu: „Stāvi uz kājām! Par ko tu domā!” Krusta nesēju palaidu iet sev pa priekšu, lai ar vienu roku varētu viņu pieturēt aiz bikšu siksnas, otrā rokā mana grāmata. Visu gājiena laiku ik pa brīdim ar zārku tiku pabakstīta, bet tomēr esam tikuši līdz kapa vietai. Kad pienācis laiks laist zārku kapā, nostājos kādu metru no kapa, pie dzīvžoga, jo vieta maza. Un pēkšņi jūtu, ka pazūd zeme zem kājā tiešā nozīmē, jo kaps ir ieburcis un esmu neapskauzamā situācijā, kas nav aprakstīta nevienā grāmatā. Kā tikt ar godu ārā? Nobrāztām kājām, pazaudējusi grāmatu! Bet viss gods godam, vīrieši steigdz palīgā, bēres turpinās klusumā, jo parunāt nevaru, neciešami sāp kājas, korpēs tek asinis. Taču ir tādi mirklī, kad cilvēks spēj saņemties uz noteiktu laiku un atlikt savu sāpi. Ja pazaudēsi galvu, viss kļūs tikai sliktāk. Kad pienāk laiks likt krustu, atklājas, tas ir pazudis, līdz ar visu krusta nesēju. Tomēr beigās tiek atrasts ceriņu krūmā, manis valā palaists, kā kritis, tā nokritis. Par to ar smaidu var runāt tikai pēc gadiem.” Acis šķīļ smiekļus.

„Trešās bēres, kurās nezinu, kur ņēmu spēku pārdzīvot, arī Veckalsnavā. Ciema padomei bija jāglabā „Gribēnu” māju iemītniece Kārklīņu māte, kurai nebija piederīgo, tik vien kā senas draudzenes. Nesēju trūkst, zārks pie kapa vietas tiek nogādāts ar zirgu. Bargais ziemas laiks ir padarījis savu darbu arī pie kapračiem, tie ir sildījušies un sasildījušies, tāpēc neapbrēķina savus spēkus un vienā mirklī es esmu pagrūsta, un nokritu uz smilšu kaudzes. Jūtu, ka esmu izmežģījusi īkšķi, cimdi ir iekrituši kapā. Bet pats briesmīgākais, ka zārks ir vienā kapa stūrī, bet nēlaike otrā. Kapsētas klusumu pārpludina aizgājējas draudzeņu vaidi un žēlabas, bet man nākas būt stingrai. Atkal caur sāpēm un aukstumu saku: „Sievīņas, tagad pietiek! Te ir kapi. Sakārtosim zārku un viss būs labi!” Caur sāpēm tiek sameklēts kāds, kas būtu gatavs ieltelt gan zārku, gan nēlaiķi, mazu sīku sieviņu. Sava laika aukstumā un klusumā pāiet, kamēr tiek sakopts zārks un aizgājēja, bet viss tomēr beidzas labi.” Arī par ar to var pasmaidīt pēc tam, kad jau pagājis krietns laiks.

Mūsu sarunas pavediens visu laiku liec lokus, radot vieglu un pacilātu noskaņu, it kā grūto brīžu nebūtu bijis. Visas atmiņas ir „gaišos sainīšos” satītas, labu vārdu pavadītas. Te viņas mīļie un svarīgie cilvēki, te vadītāji kolektīvi, te dzīves vietu fotogrāfijas un savs stāsts par mīļiem dzīvniecejiem savā dzīvē. Vienā atmiņā plauktiņā skolas bērnu mīļuma pilnās vēstules un dāvanas, citur atkal kādas mākslinieciskas dvēseles cilvēka īpaša dāvana. Kādā stūrītī ģimenēs ievesto pāru fotogrāfijas, mazbērnu gleznas un mīļlietas, turpat acu priekšā mūzikas instrumenti un Kalsnavas kolēģu fotogrāfija. Viss tik mīļi, cilvēciņi un skaisti.

Un pāri visam vārdi, kas padara cilvēku lielu: „Es visu mūžu atceros, ka vispirms esmu skolotāja.”

Paldies, ka Jūs esat Skolotāja!

Iluta Puzāne

Jautājums – cik sver 53 medaļas? Pareizā atbilde – 3kg

„Madonas novada pašvaldības un Bērnu un jauniešu sporta skolas 30. janvāra pasākumā „Sporta laureāts 2015” kā Latvijas čempionāta ziemas orientēšanās sportā stafetē tītula saņēmējs tika godināts Kalšnavas pamatskolas 4. klases skolēns Dāvis Vintišs.”

Šāda ziņa rotāja Kalšnavas pamatskolas mājas lapas aktualitāšu dēli. Un tie ir fakti, kā prasās tapt izvērtēti, jo uzvaras un atzinības nav vienas dienas darba rezultāts.

Vislabāk par Dāvja sasniegumiem prot pastāstīt viņa vecāki Lāsma un Dainis Vintiši, jo Dāvja aizraušanās ar orientēšanos sākās, kad Dāvis vēl apmeklēja bērnudārzu, bet ģimenes draugu ierosināti vecāki viņam ļāva izskriet savu pirmo orientēšanās distanci Kāršu kalnā. Bērnudārza audzinātāju raksturojums un pašu vērojumi mudināja dēlu virzīt uz sporta nodarbībām un pirmā sacensības savai vecuma grupai atbilstoši marķētajā trasē Dāvis izskrēja pat isti neprotot lasīt karti, tikai priecājoties par skriešanu.

Tagad, jau piedalījies neskaitāmās sacensībās un strādājis treniņos Madonā, Smeceres silā, Jaunkalšnavā un Jāņukalnā kopā ar tēti, un pa visu Madonas novadu kopā ar treneri Gunāru Ikaunieku, Dāvis atzīst: „Vislabāk man patīk ziemas orientēšanās sacensības, jo ir iebrauktas takas. Pati pirmā uzvara man bija Smiltēnē. Šogad esmu piedalījies Latvijas čempionāta sacensībās Alūksnē Kornetos, tur pirmajā dienā sprīnā biju pirmais un arī otrajā dienā pirmais.” Uz jautājumu, kā vispār izskatās orientierista ekipējums, Dāvis atnes parāda planšeti, ko piestiprina ar siksnām, pastāsta par karti, kur jāprot nolasīt visi apzīmējumi. Dāvis labprāt dalās savos novērojumos, jo treniņu un sacensību intensitāte daudz laika liek būt ceļā. Arī sacensības Latvijas kausā šogad izplānotas līdz maija beigām. Un visa vasara paies sacensībās un individuālos treniņos.

Klasesbiedri ir Dāvja lielākie fani, viņi vienmēr ir informēti, kur ir bijušas sacensības. Bet Dāvis arī atzīst, ka labas draudzīgas attiecības veidojas arī ar konkurentiem, kas ir tādi paši braši puisi. Orientēšanās nav vienīgā Dāvja aizraušanās, viņš spēlē florbolu, jo uzskata, ka puikām jābūt sportiskiem. Viņi ar tēti līdzi uz treniņiem labprāt paņem arī kaimiņus Kristapu un Raineru, tāpat Dāvis atzinīgi izsakās par klasesbiedrenes Diānas Lopatko sporta sasniegumiem. Viņš piedalījās arī pašdarbībā, kas gan treniņu slodzes dēļ bija jāpārtrauc, jo grūti saskaņot mēģinājumu, treniņu un sacensību grafikus. Dāvis saka, ka viņam patīk arī nakts

orientēšanās, pirms tādām sacensībām notiek treniņi kopā ar tēti Jāņukalna pusē. Un ja nu piezogas bailes, tad kājas kustas divkārt ātrāk. Un tomēr, vai patiktu piedalīties sacensībās, ja rezultāti nebūtu tik labi? Vecāki atzīst, ka dotības un disciplīna palīdz atvinnēt arī šķietami zaudētās situācijās, šobrīd vēl tas pat notiek it kā pats no sevis.

Tomēr tētis jau tagad ir pamanījis, ka agri sācis slēpot, Dāvis ir labāk kā vienaudži ir apguvis slēpošanas tehniku, un arī attīstījis sevī īpašības, kas palīdz sasniegt rezultātus. Dāvja vecuma grupā sacensību distance 2 – 2,5 km neprasa pārāk ilgu laiku, bet orientēšanās ir tāds komplekss sporta veids, kad reizē ir taktiski jādomā, jāprot noorientēties apvidū, jāprot atrast kontrolpunkts dabā, jāizdomā labākais ceļš, jo taisnais ceļš ne vienmēr ir tas labākais, turklāt jāslāgā ātrums, jo augsta ranga sacensībās visu izšķir sekundes. Īpašs stāsts ir par sporta apaviem, kas ir ļoti viegli ar izteiktu zoles protektoru un ļoti ātri žūstoši, kas ir svarīgi, ja sacensības notiek divas dienas un gadās samirkst. Un arī treniņos gadās samirkst bieži, jo tie tiek organizēti visādos laika apstākļos. Bet ir pieejamas ērtības, dušas un sausas drēbes, vecāki ievērojuši, ka Dāvja veselība ir pat uzlabojusies. Viņi arī atzinīgi vērtē, ka jauno sportistu veselībai līdzi seko sporta ārsti un federācijas amatpersonas cenšas uzlabot sadarbību ar vecākiem, lai tiktu sasniegti arvien labāki rezultāti. Speciālisti vērs vecāku uzmanību, kas jāievēro, kas jāuzlabo bērnu veselības un sportiskās izaugsmes labā. Protams, Madonas sporta skola piedāvā arī sporta inventāru, bet vecāki iespēju robežās

cenšas sagādāt labākas slēpes gan treniņiem, gan sacensībām. Dainis pozitīvi vērtē arī pamatskolā sporta stundās notiekošo, jo redz skolotāju darbu gan iesildīšanās, gan atslodīšanās vingrinājumu mācīšanās, gan dažādo sporta veidu mācīšanas metodikā. Viņš vēlreiz uzsver katra vecāka ieinteresētību bērna izaugsmei, jo labus rezultātus var gaidīt, visiem sadarbojoties. Neizpaliek jautājums par nākotnes nodomiem, jo nav noslēpums, ka pieaugot slodzei pamatizglītībā, citi jautājumi paliek otrajā plānā. Arī Lāsma un Dainis uzsver, ka šobrīd izdodas līdzsvarot skolas un sporta dzīves intereses, sava vieta arī datorspēlēm un rotaļām. Tomēr pārdomas raisa fakts, ja tomēr izdodas noturēt motivāciju un neizpaliks rezultāti, nāksies domāt, kā saskaņot treniņu grafiku ar pamatskolas klašu mācību stundām, un tas sāksies jau nākamajā mācību gadā. Četrus gadus līdz šim tas ir izdevies.

Mums, kas tikai izlasa avīzē par kārtējo mūsu pagasta bērnu uzvaru, nenāk ne prātā dažādie šķietamie sūkumi, ar ko saskaras vecāki. Tikšana uz treniņiem noteiktā laikā, tikšana līdz novada centram, lai brauktu ar autobusu uz sacensībām, sava darba grafika pakārtošana, dalības maksas, dažkārt iekavēti saimniecības darbi, bet tajā pat laikā vecāki atzīst, ka ar Dāvja sporta gaitām pozitīvi mainījusies arī viņu paradumi. Sacensības ir kļuvušas par ģimenes pasākumiem, radušies jauni draugi, viens otram var ieteikt vai palīdzēt. Ir redzētas daudzas dažādas pilsētas, kur tāpat droši vien nemaz neaizbrauktu. Lielāko tiesu Lāsma un Dainis saskata plusus šajā visā pasākumā, jo ir iepazinusi īpašo orientieristu vidi, kur ir ļoti atsaucīgi un pretimnākoši cilvēki. Dainis saka: „Tas ir dzīvesveids, tajā sabiedrībā tā nemaz no malas nevar ienākt. Lielie pasākumi uz vairākām dienām sapulcina līdzīgi domājošos. Un arī mazā māsā Anete ir sākusi skriet sava vecuma sacensību distances, viņai arī patīk saņemt diplomus.”

Ir lielle mērķi, ir nākotnes redzējums, bet šobrīd galvenais ir darbs un ieguldījums, lai cerētu uz labiem rezultātiem. Dainis atzīst – ir jāiztur! Jo lielāka vecuma grupa, jo vairāk treniņu, jo lielāka konkurence. Pieaug arī stress, jo Dāvis pats sev ir bargs tiesnesis, gribas arvien labāk. Tā kā ir iepazīta arī zaudējumu garša, jācer, ka mūsu jaunais sportists pratīs arī turpmāk priecāties par saviem startiem un iedvesmos arī citus bērnus sportot un sekmīgi mācīties. Lai veicas jaunajam Latvijas čempionam garajā distancē arī turpmāk!

Iluta Puzāne

Vai jauna tradīcija?

1. aprīļa vakarā Kalsnavas pamatskolas Skolas padome aicināja skolēnu vecākus uz Vecāku vakaru.

Iepriekšējā mācību gadā Skolas padomes vadītāja Vineta Vorslova, meklējot veidus, kā dažādot skolas un vecāku sadarbību, piedāvāja rīkot neformālu informatīvu izglītojošu atpūtas vakaru. Izvērtējot pasākumu, tika pieņemts lēmums līdzīgā formātā šāda veida vakarus veidot kā tradīciju, kad iespējams saņemt nepastarpinātu informāciju no skolas svarīgiem cilvēkiem, kaut ko jaunu iemācīties un omulīgā gaisotnē aprunāties ar klases audzinātāju, mācību priekšmetu skolotājiem un citiem vecākiem.

Par to, kā veiksmīgāk sadarboties ar savu bērnu, izprotot faktoros, kuri ietekmē izglītošanās procesu, lekciju – sarunu vadīja skolas psiholoģe Svetlana Berģe.

Informāciju par Kalsnavas Bērnu un jauniešu iniciatīvu centra „UP's” piedāvātajām iespējām sniedza Gatis Teilis, pirms tam iesaistot klātesošos labo vārdu lidmašīnu gatavošanas aktivitātē. Lūk, daži vēlējumi, ko vecāki nosūtīja viens otram: „Lai smaidis rada smaidu!”, „Mīlestību!”, „Laimi! Veselību! Mīlestību! Sapratni!”, „Sajust pavasari pa īstam: ar basām kājām, ar reibino-

šām smaržām, ar putnu klaigām, ar prieku sirdī!”

Pagasta bibliotēkas vadītāja Iluta Puzāne bija ieradusies ar noslēpumainu koferīti, no kura ārā tika ņemti brīnumi, ko var apskatīt un piedzīvot ierodoties bibliotēkā.

Pasākuma plānošanas sanāksmē katras klases pārstāvim tika dots uzdevums par Vecāku vakaru informēt savas klases pārejos vecākus un sagatavot kopīgu priekšnesumu. Visi bija sagatavojušies godam – kurš dziedāja, kurš stāstīja anekdotes, kurš lika minēt mīklas, kurš lika izkustēties arī klātesošajiem, iesaistot tos jautrā rotaļā.

Mājasdarbus bērniem parasti palīdz izpildīt vecāki, bet šoreiz 2. klases skolēni bija palīdzējuši vecākiem, piedāvājot savas pašsacerētās mīklas un atjautības uzdevumus: „Ar kuru roku pareizi jāraksta? (Ne ar vienu, jāraksta ar pildspalvu)”, „Kam ir kauļa sirsniņa? (Kirsim)”, „Kas nekad neapstāsies? (Ūdens)”, „Pieci gaiļi mežā, kur ir vēl divi gaiļi? (Kūti) u.c.

Lai motivētu vecākus aktīvi piedalīties, ir iegādāts „Ceļojošais kauss”, ko uz gadu glabāšanā saņem aktīvākās klases vecāki. Aizvadītajā gadā kausu ieguva 2. klases (audzinātāja S. Kukāre) vecāki, šogad – 4. klases (audzinātāja I. Stikāne) vecāki.

Skolas kolektīva vārdā gribu pateikties

Skolas padomes vadītājai Vinetai Vorslovai par ieguldīto darbu, vadot Skolas padomi. Paldies par jaunu tradīciju veidošanu, piedāvājot gan Vecāku vakara pasākumu, gan konkursu skolēniem „Es mīlu savu pagastu!”, gan sapulcinot vecākus, lai pārsteigtu skolas kolektīvu ar atraktīviem vecāku priekšnesumiem Ziemassvētku koncertos un pasākumā „Izklausies redzēts”! Paldies visiem aktīvajiem vecākiem! Pārējos aicinu nebaidīties, bet iesaistīties un gūt prieku no līdzdarbošanās!

Nobeigumā gribu atgādināt, ka Skolas padomei ir nozīmīga loma iestādes darba uzlabošanā, tāpēc, ja Jums ir kāda vērtīga ideja, sasāpējis jautājums, ar kuru varbūt neesat uzdrošinājušies vērsties pie skolas vadības vai pedagogiem – ņemiet vērā, ka Vineta Vorslova kā Skolas padomes vadītāja un pārējie padomes pārstāvji no katras klases ir kā starpnieki, lai Jūs tiktu uzklauti. Jo mums taču ir kopīgs mērķis – veiksmīgi un laimīgi skolēni drošā, radošumu veicinošā, kvalitatīvu izglītību piedāvājošā Kalsnavas pamatskolā. Vai ne?

Gunta Lapsa,
Kalsnavas pamatskolas direktore

Lielā talka Kalsnavā

23. aprīlī visā Latvijā un arī Kalsnavā norisinājās „Lielā talka”, kas gadu no gada aicina cilvēkus sakopt sev tuvējās un nesakoptās vietas. Pasākuma ideja ir balstīta uz brīvprātīgu līdzdalību vides sakopšanā, radot saliedētību, pozitīvismu un labi padarīta darba sajūtu. Lielās Talkas idejas autore ir rakstniece Anna Žigure, bet pati ideja aizgūta no igauniešiem, kas vides sakopšanu visas valsts mērogā pirmoreiz rīkoja 2008. gada 3. maijā. Mēs Latvijā talkas rīkojam no 2011. gada, projekta mērķis TĪRA LATVIJA, līdz 2018. gadam, Latvijas 100 gadu dzimšanas dienai.

Parka kopšanu sākām jau pagājušajā gadā un turpinājam arī šogad. Šajā gadā talkas ietvaros kopām mūsu pagastam cauri tekošās Vesetas upes krastus. Laika gaitā tie bija aizauguši ar zariem un aizsedza skatu uz upi.

Šogad talkā piedalījās ap 15 čaklo talcīnieku. Protams, kā novērots, pagasta iedzīvotāji talkoja arī pie savām mājām, darot

Talko veikala Pilsēta kolektīvs.

mūsu pagasta apkārtni sakoptāku. Prieks par privātām iniciatīvām Aiviekstē, sakopjot Aiviekstes ciema ceļmalas un pieturas apkārtni. Tāpat talkas dienā rosība valdīja arī pie veikala „Pilsēta”, kur čaklās darbinieces sakopa veikala apkārtni.

Ticam, ka Lielās talkas ideja ies plašumā un mūsu Latvija un Kalsnava būs sakoptāka. Prieks būs gan pašiem, gan mūsu pagasta viesiem. Jura Alunāna parks ir mūsu visu rūpe, kāpēc gan lai visi kopā to nepadarītu

Tiek sakopts Alunāna parks.

par skaistāko vietu mūsu pagastā? Paldies visiem, kas atsaucās talkai, visiem, kas arī ikdienā strādā pie mūsu pagasta sakopšanas un labiekārtošanas.

Īpašs paldies Kalsnavas pamatskolas pavarītēm par garšīgo zupu talcīniekiem. Paldies BJIC „UP's” un Kalsnavas kultūras namam, Kalsnavas pagasta pārvaldes vadītājam Artim un viņa palīgiem.

Gatis Teilis,
Talkas koordinators Kalsnavas pagastā

ZUMBAS NODARBĪBAS KALSNĀVĀ

Aicinām visus
interesentus!

**Nodarbības
KATRU trešdienu
plkst. 17.00**

*Kalsnavas psk. sporta zālē
Nodarbību vada sertificēta
trenere Iveta Dreimane*

Sīkāks info 28628253

Kalsnavas bibliotēkā

Ar stāstījumu par ceļojumu pa Norvēģiju Kalsnavas bibliotēkā tika sagaidīti Aija un Dainis Kreiļi. Gaidīsim jaunas tikšanās un jaunu ceļojumus rudens pusē, jo ir sākusies dārzu un aktīvās atpūtas sezona.

Apskatāma Irēnas Ančevas Grandānes Maizes iesaiņojuma etiķešu kolekcija.

Apskatāma izstāde „Senās Bībeles un Dziesmu grāmatas” no Aivara Kluša privātkolekcijas.

2. stāva foajē Kalsnavas pagasta pārvaldes ēkā apskatāma Praulienas pagasta bibliotekāres un kultūras darbinieku sagatavotā ceļojošā izstāde par Arti Kumsāru.

„KALSNĀVAS AVĪZE”

Izdevējs: Kalsnavas pagasta pārvalde
Pārupes iela 2, Jaunkalsnava,
Madonas nov., LV-4860
tālr. 64807250, 64807253,
kalsnava@madona.lv, kalsnavav@inbox.lv

Informāciju apkopo: Iluta Puzāne
tālr. 64807251, kalsnava.bibl@inbox.lv

Iespiests: SIA „Erante”, tālr. 64860983

Tirāža: 500 eks.

Par rakstu saturu un faktus precizitāti atbild rakstu autori

Kultūras afiša

Kalsnavas kultūras namā:

14. maijā koncerts „Ielūgums”
Madonas kultūras nama kolektīvi
dodas pie Kalsnavas ļaudīm, lai
uzaicinātu uz kopīgiem svētkiem
„Madonai – 90”

31. maijā Vesetas ielas svētki

22. jūnijā Ielīgošana Kalsnavā

25. jūnijā Kapusvētki Jāņukalna kapos

25. jūnijā Zaļumballe Jāņukalna
zaļumballes placī

No 1. līdz 5. augustam
aicinām Kalsnavas pagasta bērnus,
vecumā no 7 līdz 10 gadiem,
ieteikties vasaras
piedzīvojumu nometnei

„Knaģis 2016”

Nometnes norises vieta – Kalsnavas pamatskola

Dalības maksa – 15 eiro

Nometnē apgūsim un pilnveidosim savas prasmes dejā (pasniedzēja Lana Vihrova), teātrī (pasniedzēja Inese Zīle), mākslā, mūzikā un pasākumu organizēšanā.

Piesakies un pavadīsim košas vasaras dienas KOPĀ!

Pietikšanās līdz 1. jūlijam

Sīkāks info un pieteikšanās
29126112 (Gatis) vai gatisteilis@gmail.com

*Baltā diena šoreiz
Lakatā melnā,
Sabirzis dzīves sudrabs
Mūžības pelnos.
/K. Apškrūma/*

Pieminam aizgājušos:

Raimonda Rozovicki,
83 gadu vecumā
Jānis Lopatko,
75 gadu vecumā
Nadeždu Niedrīti,
46 gadu vecumā
Nelliju Medni,
91 gadu vecumā
Maigu Vilnīti,
76 gadu vecumā
Ritu Glāznieci,
83 gadu vecumā